oma naest ära hukkata ja süa, aga se peäsis tema käest lahti ja jooksis ära; ja kui se asi üles tuli, sai mees kinni wõetud ja ärapõletud. Ühe teise mehel suri ta naene nälga ja jättis temal kaks last järele; ja et temal nendele midagi toidust põlnud anda, tegi ta sauna soeaks, jättis lapsed senna sisse ja pani uksed kõwaste kinni, kus nad wimaks kõik nälga ära surid.

Liiwlandi maal olla töeste wanemad oma lapsed nälja pärast tapnud, ja surnute kehad haudadest wälja kaewanud ja ülespodud kehad wõllastest maha wõtnud, nende liha keetnud ja sega oma nälga püidnud kustutada. Weel öeldakse, et Liiwi- ja Eestimaal, kui ka Littau ja Wenemaal ka emad nälja pärast oma lapsed ärasönud.

Üks teine sõnum juttustab nõnda: aastal 1315 oli üks suur nälg mailmas, kõige enam weel piiskoppide makondades Ria, Sarema, Tartu ja Tallinna maal ja seäl ümberkaudo naabris, kus sagedaste töeste juhtunud, et mõningad selle hirmsa nälja pärast ise oma lapsed hukkanud ja ärasönud; ka palju näljatsid inimesi on isi endid haudadesse heitnud, mis mõnes kohta selle tarwis tehtud, et senna surra ja oma waluja elule nõnda wisi otsa teha. Saksa wennad — need piiskoppid — aga olla palju oma rahwast selle surma eest peästnud, sest et nad neile palju wilja muretsenud, mis nende kantside magasinides ülesshoitud samud.

Eestimaal oli üks küla, keda hüüti Pugeti — se on se praegune Pujati ehk Pattika küla, Tallinna naabris Jüri kihelkondas — seäl oli üks mees, kelle naene nälja pärast suri, ja et temal neli last järele jäi ja põlnud neile mingisugust süa anda, käskis neid sauna minna, küttis ahju hästi palawaks, pani siis sauna uksed kinni ja hukkas nõnda oma lapsed kange palawa ja leili sisse ära.

Sellesamma külas oli üks noormees, kel tuline nälg käes oli, ja aeas peale — oma isa käest leiba. Isa aga oli üks waene mees ja ütles: „Armas poeg, mul ei ole sulle midagist anda.“ — Siis tõmbas poeg kirwe kätte ja löi oma isa surnuks ja tahtis teda ära süa. Aga se hirmus kole mõrtsuka tö tuli walge ette; poeg sai kinni wõetud, siis hirmsaste pinatud ja waewatud ja kõige wimaks Pea otsast ära lõdud.

Ja kõige nende eespool nimetud mades olid äraräkimata hirmsad hädad ja ahastused. Kus aga weel nattuke wilja leiti, se oli enamist räppastand ja hallitand, ja palju rahwast, kes sest söid — leidsid surma. Ja üks wak rukkid maksis sel aeal 8 rubla 50 koppik, nõnda et waene seda osta ei jõudnud. Sest raha oli sel aeal palju kallim kui nüid. Ja aastal 1316 halastas Jumal inimeste peale, laskis wilja jälle kaswada ja kord korralt alamaks minna, ja tuli selle järele üks hea aeg. Kui Titus Jerusalemma linna ümberpiras, oli üks